

[Maigaard.]

stås, kan kun ses i lyset af genforhandlings-spørgsmålet. Det har været det dominerende tema siden 1974. Jeg synes nok, at udenrigsøkonomiministeren ved andre lejligheder har haft meget blik for dette forhold, og derfor er det naturligvis også sådan, at dette, at der kom penge på regionalfondsen, er nok så afgørende som det, at man vedtager princippet.

Vi ser mange principerklæringer i EF, som vi ikke bør kere os voldsomt meget om, for de vil gå i arkiverne, men det er, når der kommer penge på, det er interessant. Og derfor tror jeg nok, at man må sige, at det, at Storbritannien scorer mere end 1,1 mia kr. i december 1974 på topmødet i Paris, i det politiske liv unægtelig skal ses i lyset af, at der var noget, der hed genforhandling.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard):

Jeg må meget beklage, at jeg ikke kan føje hr. Maigaard i hans ønske om, at jeg skal finde, at det har noget med genforhandlinger at gøre. Jeg mener, at ud over det, jeg har sagt, kan jeg underbygge min påstand ved det mandat, som hr. Maigaard selv har været med til at give os i den tidligere socialdemokratiske regering, om, hvor langt vi kunne gå med til regionalfondspolitik. Vi har ikke overskredet det mandat, der fandtes allerede dengang, den konservative regering søgte at få oprettet regionalfondsen og pressede meget på. Det beløb, Danmark skal betale, er ikke blevet større end det mandat, man allerede havde dengang, man forhandlede om regionalfondsen, under den daværende socialdemokratiske regering.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Maigaard* (SF) til landbrugsministeren:

„Hvor store tilskud giver EF for at holde de britiske sukkerpriser nede?“

(Spn. nr. 42).

Skriftlig begrundelse.

EF har i december 1974 og januar 1975 givet et tilskud for at holde de britiske sukkerpriser nede, som andrager 530 mill. kr. Fra februar 1975 er en ny ordning trådt i

kraft, som kan koste beløb af samme størrelsesorden. Det ønskes derfor oplyst, hvor meget EF har brugt og planlægger at bruge for at holde de britiske sukkerpriser nede.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Vedrørende det af hr. Maigaard stillede spørgsmål om, hvor store tilskud EF giver for at holde de britiske sukkerpriser nede, skal jeg kort understrege, at EF's samlede sukkerproduktion i 1974-75 udgør 8,5 mill. tons mod et skønnet forbrug på ca. 10,1 mill. tons. Fællesskabet har således som helhed et forsyningsunderskud på ca. 1,6 mill. tons for indeværende produktionsår. En del heraf er dækket ved den ganske vist noget svingende import under den nulbende sukkeeraftale med Commonwealthlandene, og hertil kommer import under den af EF for nyligt afsluttede Lomé-aftale med et stort antal udviklingslande.

For at klare overgangsperioden til EF's stærkt udvidede produktion i 1975-76 og øgede leverancer under Lomé-aftalen har EF måttet sikre sig leverancer fra verdensmarkedet, der nåede rekordagtige priser i november 1974 på 650 £ pr. long ton råsukker, men som nu er faldet til et niveau på omkring 260 £ pr. long ton sukker i sidste uge. Disse voldsomme, af spekulation fremkaldte priser ville uden importsubsidier have slået igennem på det fælles interne EF-marked og bragt os priser fra november til januar ligesom i Norge, dvs. ca. 3 gange så høje som i Danmark. Importsubsidierne er således ikke ydet alene til glæde for Storbritannien eller Italien, men for alle forbrugere i EF.

Lykkeligvis har forventningerne om en øget verdensproduktion i 1975-76 brudt spekulatjonen og medført det omtalte fald i priserne og dermed også i de nødvendige importsubsidier. Ved de første importlicitationer i december måtte EF give et importtilskud på 42 regningsenheder pr. 100 kg mod ca. 17 regningsenheder i denne uge. Ordningen er derfor blevet billigere, end det var ventet ved dens vedtagelse.

Efter oplysninger modtaget fra Kommissionen er der til dato importeret 170.000 tons til Storbritannien med tilskud på ca. 65,3 mill. regningsenheder lig med 495 mill. danske kr. Der påregnes yderligere en import på 67.000 tons, men med mindre subsi-